

CHƯƠNG
1

Vua Édouard nảy ra sáng kiến

«Đừng bao giờ ra đường mà quên diện đồ len.»

Điều 14, Cẩm nang của nhím nhà gia giáo.

Ngày xưa ngày xưa, có bộ tộc kì lạ nọ sống trên hòn đảo nhỏ kia. Hòn đảo chỉ có ba màu lục, lam, xám. Và dân đảo là tộc nhím.

Tộc nhím sống bình yên, hạnh phúc. Họ yêu hòn đảo. Hằng ngày, họ dành thời gian thư thả thưởng hoa, uống trà (vào đúng bốn giờ) và nhâm nhi hạt phỉ (một ngày không quá năm hạt).

Ngoài tình yêu dành cho trà, hoa và hạt phi, tộc nhím còn nhiều tập tục lạ lùng: nhất nhất thức giấc trước Mặt Trời, luôn cúi chào tạm biệt, và tuyệt đối bữa tối không ăn ốc sên! Những tập quán này lâu đời đến mức không ai rõ chúng hình thành ra sao, song ai cũng biết chúng quan trọng thế nào.

Có một chú nhím tuân thủ phép tắc và sống chẵn chu hơn hết thảy, tên chú là Charlie. Nhím Charlie sống một mình trong ngôi nhà tranh nho nhỏ bên bờ biển. Chú có khu vườn tuyệt đẹp bạt ngàn hoa trà, lệ quỳên và hoa đỏ khổng lồ có cánh tươi hồng, thân sáng rực, cao bằng ba thân nhím. Charlie rất tự hào về khu vườn. Hằng ngày, chú dành tâm sức chăm bẵm hoa lá và tìm đuổi ốc sên. Phần việc này là quy tắc nằm trong *Cẩm nang của nhím nhà gia giáo*.

«Vườn nhà nhím luôn phải được chăm nom chu đáo.»

Điều 9, *Cẩm nang của nhím nhà gia giáo*.

Kể từ khi vua Édouard Bạo Chúa lên ngôi, tộc nhím sống buông thả hẳn. Nhím Charlie nhận thấy sự bức thiết phải soạn thảo cuốn cẩm nang, bởi chú đã bắt quả tang bà hàng xóm Maddy ăn ốc sên trong bữa tối.

“Ồi dào, ăn thì có làm sao.” Bà chống chế.

Chú cũng bắt gặp bé hàng xóm Billy len lén nhón hạt phỉ thứ sáu.

Bé Billy cãi: “Cháu ăn thêm một hạt thì có làm sao.”

Nhím Charlie choáng váng. Những phong tục tốt đẹp vô đường giờ lại bị tộc nhím coi thường. Ngay tối đó, chú đặt bút dự thảo đề cương, liệt kê tất cả quy tắc nhím nhà gia giáo cần tuân thủ. Chú đã soạn xong hai mươi tư điều trong cẩm nang và giờ đang bổ sung danh sách năm chục từ cấm nói – không chỉ gồm lời thô tục mà còn cả tiếng suồng sã chẳng xứng thốt ra từ miệng một nhím có ăn có học.

Ấy vậy mà sáng hôm sau, nhím Charlie quên băng cuốn cẩm nang. Chú mãi lo. Vua Édouard Bạo Chúa – ngài có danh xưng như vậy vì tính khí thất thường nóng nảy – cho vời nhím Charlie đến cung điện để thông báo về dự án kiến trúc mới. Nhím Charlie luôn thấy các ý tưởng của nhà vua như của người giời. Năm ngoái, ngài ra lệnh đồn hạ toàn bộ dương xỉ trên đường từ cung điện tới bãi biển.

“Chúng che hết tầm nhìn ra đại dương.” Ngài kiểm có than vãn.

Năm kia thì nhà vua hạ lệnh thu gom tất cả vỏ sò trên bãi cát.

“Ta cần vỏ sò để trang trí lầu bắc của cung điện!” Ngài thanh minh.

Nhím Charlie chẳng ưa bất cứ công trình nào của nhà vua. Chú thích nằm bên lò sưởi và đánh một giấc ngủ trưa, sau đó tiếp tục soạn cuốn cẩm nang thay vì

lặn lội trong mưa. Chú vừa rên rĩ vừa choàng quanh cổ chiếc khăn màu đỏ mẹ đan tặng và đi bộ đến cung điện. Chú thầm mong mình không bị cảm.

Cung điện khổng lồ của vua Édouard gần kín mít vỏ sò trắng, hồng và vàng. Bên trong, dọc theo lối đi dẫn tới đại điện, bày đầy bình hoa đủ sắc. Tượng các đời vua nhím

